

Бюсси като расказа случкытъ си и мстителнытъ си намѣренія, Канадецътъ отговори: — Много добръ си сторилъ, любезный ми брате. Френецътъ никога и прѣдъ нищо не трѣба да са стѣписва; той трѣба като воинъ да напада на врага съ копіето, както едно врѣме нашитъ отцы. Но не сполучило копіето ти, нека; злото не е непоправимо. Ты и Буттерфлай играете тежка игра. Буттерфлай спечели първатата партида, и праведно, защото е по-опытенъ отъ тебе, но ты ще спечелишь и втората и третата увѣрявамъ та. Тогози дѣяволскый Янкы азъ ще ти го одѣламъ, бѣди спокоенъ. Сега остани тука, исцѣри си ранытъ и ще видимъ.

Бюсси пріе призованіето, останъ и поблагодари братовчеда си. Доде и прѣкрасната Валентина и съ таквози участіе слушаше прикаскытъ му, щото сърдцето на нашійтъ герой силно затупа. И право, защото тя бѣше най-прѣкрасна отъ сичкытъ жены на Канадж. Нейната пріятность и ясность бѣхъ неподражаемы; погледътъ ѝ, пристоенъ и невиненъ, правяше едно краснорѣчиво впечатленіе, на което никой не можаше да устои. Обходата ѝ бѣше непристорена, и едно естествено достолѣпіе отблѣсваше съка идея на ближностъ. Въ малко дни слѣдователно нашійтъ Бюсси забрави и Сіота и Буттерфлая и мщеніето и не помняше друго освѣтъ Валентина. Но не смѣяше да си искажи склонность-та. Не трѣба да